

imod tror jeg som sagt, at de forberedende Øvelser — Kompagni og Bataillonsøvelserne — maatte kunne undværes. Det, hvorpaa man skal lægge Vægt, er de taktiske Bevægelser, men da tror jeg ogsaa, at man navnlig i Betragtning af den korte Øvelses-tid bør holde sig til Leirøvelser, og det er jo ogsaa dem, som Lovforslaget nærmest har for sig, jeg tror, at Disciplinen vanskeligt kan tilstrækkelig overholdes under Kantonnementsovelser, uden at jeg dog i saa Henseende tør udtale mig bestemt. Med Hensyn til de Leirøvelser, som vi efter min Mening bør have, har jeg allerede udtalt, at de bør have en videre Udstrækning, og jeg ser ikke Noget til Hinder for, at man udstrækker dem over et Fladerum af flere Mil, maaske endog indtil 10 Mil; da kunde man maaske endog øve Kantonnement, Bivak osv. Jeg har altsaa ikke Noget imod en Indkaldelse af Vinteregimenterne, men derimod er jeg en bestemt Modstander af Reservens Indkaldelse. Den høitagede Krigsminister har i Motiverne udtalt, at Indkaldelsen til Reserven ikke er nogen større Byrde end Indkaldelsen til Linien, men jeg maa være af en bestemt modsat Anskuelse, thi der er virkelig Forskjel paa at indkalde en Mand, naar han er 24 eller 25 Aar gammel, og at indkalde ham, naar han er bleven henad 27 Aar gammel, naar han har stiftet Familie, og naar han skal rives bort fra sit Eghverv. Jeg vil derfor vanskeligt kunne gaa med til Reservens Indkaldelse, i alt Fald ikke til en Indkaldelse paa 35 eller 20 Dage. Hvad jeg her har udtalt, gælder nærmest Infanteriregimenterne, men det gælder tildels ogsaa ligeoverfor de andre Vaabenarter. — Ved Herens Kammer skal jeg ikke videre opholde mig, men jeg skal kun sige, at det er en Folge af mine tidligere Udtalelser, at jeg er en bestemt Modstander af Forsøgelsen af det faste Officers- og Underofficerspersonale. — Derimod er der et Par andre Affnit, til hvilke jeg maa knytte nogle Bemærkninger. Der findes en Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag, som ikke findes i den nu gældende Lov, nemlig Bestemmelsen om Herens Forsyning med Heste i Tilfælde af Krigsberedskab. Jeg tror nu ikke, at denne Bestemmelse overhovedet har hjemme i denne Lov, eller at det vil være vanskeligt for Ministeren at faae det tilstrækkelige Antal Heste her i Landet i betimelig Tid, naar Krigen udbræder. Underledes kan det maaske være i andre Lande, hvor man er nødsaget til at indføre Heste; men i et hesteopdrættende Land som Danmark tror jeg ikke, noget Saadant er nødvendigt; i alt Fald maa Bestemmelsen væsentlig ændres, hvis jeg skal kunne give den min Stemme. — Hvad Forstærkingen angaar, ville de Herrer her i Salen hende min Betragtning ligeoverfor den, og jeg skal derfor ogsaa kun fremsette et Par Bemærkninger derom. For mig staar det saaledes, at Forstærkingen kun vil blive en Institution paa Papiret og en Forsørgelsesanstalt for visse Personer af

Herens. Det tror jeg er det Høje, vi nogenstunde ville faae ud af Forstærkingen, og derfor er det en Selvfølge, at jeg gjerne vilde tage en Sag og klippe Forstærkingen bort. Jeg kunde maaske gaa videre og ligeledes klippe en Del af Reserven bort, men Forstærkingen vilde jeg i alt Fald gjerne have taget bort. Jeg skal ikke opholde mig videre ved selve Lovforslaget, men derimod skal jeg endnu knytte nogle Bemærkninger til Udtalelser, der igaar fremkom fra den høitagede Krigsminister. Hvis jeg opfattede ham ret, syntes han, det kunde være behageligt at kæmpe imod Strømmen, men for saa vidt den høitagede Minister derved sigtede til Folkethinget eller til Folkets Flertal, tror jeg dog ikke, det vilde blive meget behageligt for ham at kæmpe mod Strømmen; jeg tror, det vilde være uheldigt, om han vilde vælge dette Standpunkt. Jeg mener, at en Minister vilde være meget svag, naar han skulde kæmpe haand imod de ydre Fjender og imod Landets eget Folk; jeg gaar nemlig ud fra, at Forsamlingen her er Repræsentation for hele Folket. Jeg tror som sagt, at han vilde være meget svag, naar han først skulde kæmpe imod den største Del af sit eget Folk og dernæst imod de ydre Fjender. Jeg skal gjerne indrømme den ærede Krigsminister, at der kan være Kolleger i det Ministerium, hvori han har Sæde, om hvem jeg vel kunde fristes til at tro, at de vilde kæmpe imod, hvad Folket vil; men jeg tror ogsaa, at Historien har vist, at disse Herrer ikke have kunnet føre Danmark til at blive en Stormagt eller en Magt af anden Rang i Europa. Jeg vil derfor meget bede den ærede Minister om at holde sig til Folket, og først naar Regjeringen og Folket gaa Haand i Haand med hinanden, tror jeg, man vil blive stærk lige overfor Landets ydre Fjender. Lige overfor det meget sagkyndige Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansjer) skal jeg tillade mig at udtale, at jeg er enig med ham i, at vi skulle ruste os saaledes, at vi kunne falde med Ære; men jeg vil spørge, hvorvidt det er at falde med Ære, naar vi opoffre alle vore Pengemidler — kunde jeg næsten sige — paa Forsvarsvæsenet, naar vi indføre en Mængde store Kanoner og smukke Vaaben, som muligvis kunde stikke Fjenden i Dinene, saaledes at han snarest mulig skaffer os af dermed? At dette skulde være at falde med Ære, betvivler jeg. Samme ærede Medlem kom med en Fremstilling af det svenske Hærvæsen lige overfor det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen). Saaledes som jeg opfattede de Tal, det ærede Medlem fremstillede, skal jeg indrømme ham, at Sverigs Hærvæsen er kostbarere end vort; men naar man lægger Landenes Folkmængde og geografiske Størrelse til Grund, maa det vist siges, at vort Hærbudget er større end Sverigs; til dette Resultat maa jeg komme netop efter de Tal, som det ærede Medlem opstillede,